

Scale Invariant Feature Transform (SIFT)

Scale Invariant Feature Transform (SIFT)

- Metoda izvlačenja invarijantnih osobina (features) slika u svrhu pouzdanog poklapanja slika objekata
- Svojstva su invarijantna u odnosu na veličinu slike (skaliranje), rotaciju
  - Delimično invarijantna u odnosu na promenu osvetljenja i promenu tačke posmatranja u 3D prostoru
- Svojstva su u velikoj meri karakteristična
  - Jedno svojstvo se sa velikom verovatnoćom može uspešno poklopiti sa velikim brojem svojstava na drugim slikama
- Koristi se i za prepoznavanje objekata.
  - Poklapaju se svojstva u odnosu na bazu podataka već poznatih objekata korišćenjem k-NN algoritma
  - Potom se primenjuje Hafova transformacija radi indentifikovanja klastera koji pripadaju određenom objektu

- 1 Odabir ekstremnih tačaka kao kandidata u *scale-space*
  - *Scale*
  - *Difference-of-Gaussians (DoG)*
- 2 Lokalizacija ključnih tačaka
  - Biraju se od kandidata na osnovu svoje stabilnosti - ispituju se lokacija, *scale*, kontrast
- 3 Dodela orijentacije ključnim tačkama
  - Dodeljuje se jedna ili više na osnovu lokalnih svojstava slike
  - Sve buduće operacije se izvode u odnosu na poziciju, *scale* i orijentaciju svake osobine
  - Ovime se dobija invarijantnost u odnosu na pretodno pomenute transformacije
- 4 Deskriptor ključnih tačaka
  - Mere se gradijenti sa slike u okolini svake ključne tačke na određenom *scale*-u i transformišu se u novu reprezentaciju koja dopušta promenu u osvetljenosti i distorziji oblika
- Generiše se veliki broj osobina
- Ovo je bitno u slučaju detektovanja malih objekata na slikama sa prezasićenim pozadinama gde je neophodno da se poklope 3-6 osobina kako bi se objekat uspešno poklopio

Poklapanje slika i prepoznavanje objekata na slikama

- Svojstva se ekstrahuju iz skupa referentnih slika i čuvaju u bazi podataka
- Nova slika se testira na poklapanje tako što se pojedinačno poredi svako njeno svojstvo sa onima u bazi u odnosu na euklidsko rastojanje njihovih vektora svojstava
- Deskriptori ključnih tačaka su u velikoj meri karakteristični što dovodi do velike verovatnoće da se jedna osobina poklopi sa njom odgovarajućom u veikoj bazi podataka
- Problem na prezasićenim slikama, dosta osobina neće moći da se poklopi, dosta pogrešnih poklapanja svojstava pored onih ispravnih
- Ispravna poklapanja se filtriraju identifikacijom podskupa koji se poklapanju po lokaciji, *scale*-u i orijentaciji
- Verovatnoća da se osobine slučajno poklapaju po gore navedenim svojstvima je dosta niža nego da se pogrešno poklope

Detektovanja ključnih tačaka

Scale-space slike se definiše kao funkcija L , gde je I ulazna slika:

$$L(x, y, \sigma) = G(x, y, \sigma) * I(x, y)$$

Operator $*$ predstavlja operaciju konvolucije Gausova funkcija kao *scale-space* kernel

$$G(x, y, \sigma) = \frac{1}{2\pi\sigma^2} e^{\frac{-(x^2+y^2)}{2\sigma^2}}$$

Razlika Gausovih funkcija sa konvolucijom slike:

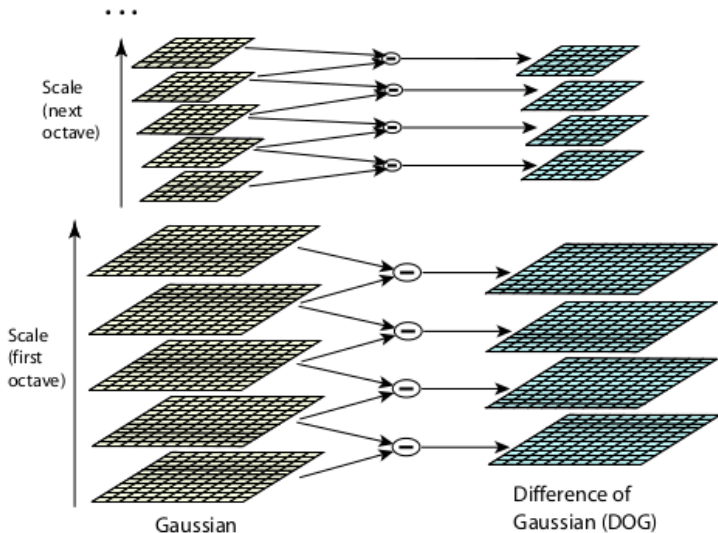
$$D(x, y, \sigma) = (G(x, y, k\sigma) - G(x, y, \sigma)) * I(x, y)$$

$$D(x, y, \sigma) = L(x, y, k\sigma) - L(x, y, \sigma)$$

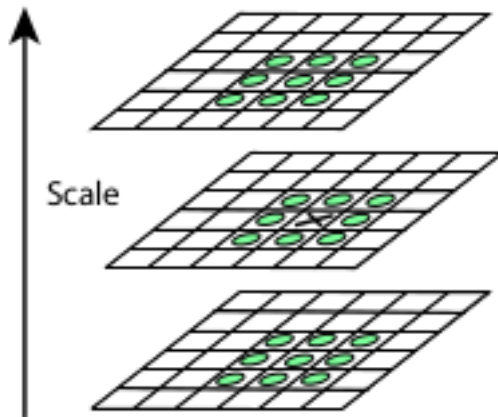
DoG predstavlja aproksimaciju Laplasijana Gausove funkcije $\sigma^2 \nabla^2 G$

Pokazano je da za invarijantnost u *scale* je neophodna normalizacija Laplasijana σ^2 faktorom

Detektovanje ekstrema u *scale-space* (nastavak)

Detektovanje ekstrema u *scale-space* (nastavak)

Precizna lokalizacija ključnih tačaka?

Eliminisanje tačaka sa niskim kontrastom

Tejlorov razvoj funkcije $D(x, y, \sigma)$ radi računanja interpolisane lokacije ključne tačke

$$D(x) = D + \frac{\partial D^T}{\partial x} x + \frac{1}{2} x^T \frac{\partial^2 D}{\partial x^2} x$$

Gde se D i njeni izvodi računaju u ključnoj tački a $x = (x, y, \sigma)^T$ je pomeraj u odnosu na ključnu tačku

Lokacija ekstremuma se određuje iz izvoda funkcije u odnosu na x , postavljajući ga na nulu:

$$\hat{x} = -\frac{\partial^2 D^{-1}}{\partial x^2} \frac{\partial D}{\partial x}$$

Vrednost funkcije u ekstremu može biti korisna radi eliminisanja nestabilnih ekstrema sa niskim kontrastom:

$$D(x) = D + \frac{1}{2} \frac{\partial D^T}{\partial x} \hat{x}$$

Glavne krivine (*Principal curvature*) se računaju 2x2 Hesijanom:

$$H = \begin{bmatrix} D_{xx} & D_{xy} \\ D_{yx} & D_{yy} \end{bmatrix}$$

Sopstvene vrednosti H su proporcionalne glavnim krivinama D

$$Tr(H) = D_{xx} + D_{yy} = \alpha + \beta$$

$$Det(H) = D_{xx}D_{yy} - (D_{xy})^2 = \alpha\beta$$

Neka je r odnos veće i manje magniture sopstvene vrednosti, $\alpha = r\beta$

$$\frac{Tr(H)^2}{Det(H)} = \frac{(\alpha + \beta)^2}{\alpha\beta} = \frac{(r\beta + \beta)^2}{r\beta^2} = \frac{(r + 1)^2}{r}$$

Korišćeno $r = 10$, eliminišu se tačke sa odnosom glavnih krivina većim od 10

Dodavajući orijentaciju svakoj ključnoj tački, deskriptor se može predstaviti u odnosu na tu orijentaciju i tako imati invarijantnost u odnosu na rotaciju slike

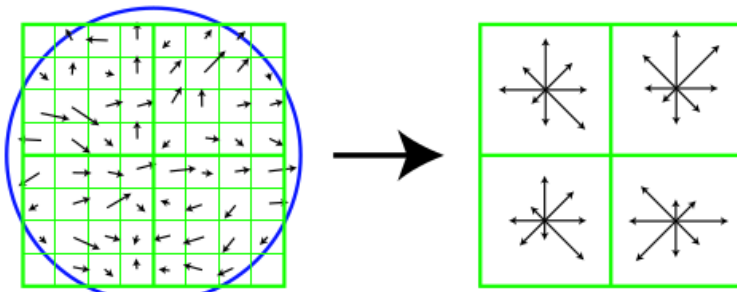
$$m(x, y) = \sqrt{(L(x+1, y) - L(x-1, y))^2 + (L(x, y+1) - L(x, y-1))^2}$$

$$\theta(x, y) = \tan^{-1} \frac{(L(x, y+1) - L(x, y-1))^2}{(L(x+1, y) - L(x-1, y))^2}$$

- Histogram orijentacija se pravi od orijentacija gradijenata uzoraka u oblasti oko ključne tačke
- Histogram ima 36 podeljaka koji pokrivaju 360 stepeni
- Svaki uzorak je pomnožen sa svojom magnitudom kao i sa kružnom okolinom na koju je primenjena Gausova funkcija gde je σ 1.5 veća u odnosu na *scale* trenutne ključne tačke
- Vrhovi u histogramu odgovaraju dominantnim pravcima lokalnih gradijenata
- Detektuje se vrh u histogramu kao i ostali vrhovi u okviru od 80% i time se kreira ključna tačka sa tom orijentacijom

Deskriptor slike

- Kreira se tako što se prvo računaju magnitude gradijenata i orijentacija pri svakom uzorku u okolini ključnih tačaka
- Na njih se primeni Gausova funkcija označena kružnicom na slici
- Uzorci se potom skupljaju u okviru orijentacionih histograma koji akumuliraju sadržaj u okviru 4x4 podregiona
- Dužina svake strelice označava sumu magnituda gradijenata koji su bliski tom pravcu u okviru regiona
- Deskriptor obrazuje vektor svih vrednosti iz orijentacionog histograma, koje odgovaraju dužinama strelica
- 4x4 niz histograma sa 8 orijentacija u svakom od njih

- Može se vršiti prepoznavanje svake ključne tačke tako što je poredimo sa tačkama iz baze podataka ekstrahovanih iz trening slika
- Dosta bolji rezultat se dobija porređenjem skupa tačaka(klastera) od barem 3 ključne tačke
- Najbolji kandidat se može identifikovati tako što uzmemo iz baze trening slika najbližeg suseda
- Dosta svojstava iz slike neće imati nijedno ispravno poklapanje u trening bazi podataka
  - Nisu detektovana u trening slikama
  - Nastala su kao rezultat mutne pozadine npr.
- Može se koristiti drugi najbliži sused u ovu svrhu